

4de Valgfreds (Fænger), som igaar havde Ordet, og som fremkom med saa mange vægtige Bemærkninger, noget har overdrevet Betydningen af Slutningen af § 29, hvori det hedder, at Ingen kan vægre sig ved at modtage Beskikkelse som Medlem af Skatte- eller Overfatte-commissionerne. Efter det Kjendskab, som jeg har til Forholdene i Provindserne, troer jeg ikke, det vil være vanskeligt for Finantsministeren at faae Folk til at overtage denne Function, naar de faae Diæter samt Godtgjærelse for Reiseudgifter, og jeg tr. er ogsaa, at det vilde være temmelig let at faae virkeligt paalidelige Mænd til at udføre dette. Jeg skal fluttelig endnu kun bemærke, at jeg hidtil, naar Sagen tidligere har ligget for, har stemt for Contingentsystemet, og at jeg endnu er af den Mening, at man vilde gjøre rettest i at følge dette System, som man dog nu allerede har vænnet sig til, men da Stemningen saa temmelig afgjort synes at være for Procent-systemet, vil jeg ogsaa kunne stemme derfor, men jeg troer rigtignok, at det i saa Fald vilde være aldeles nødvendigt at bibeholde ialfald det Væsentlige af den meget angrebne § 13; jeg troer som sagt, at det vil være nødvendigt at bibeholde den i de væsentlige Punkter, fordi den indeholder en Garanti, som jeg ikke finder, at man vil kunne undvære, naar man vil have Procent-systemet gennemført.

Bøffen: Naar man seer paa det nærværende Lovforslag, gjør det ialfald paa et nyt Medlem det Indtryk, at man derved kommer til at tænke paa det gamle Ord om Bjergenes Fødselsveer, idet vi her have et Exempel paa, at en Sag, hvorom der har været ført vidtløftige Kampe, ofte er ført til et Resultat, hvormed egentlig Ingen er tilfredsstillt. Den Anerkjendelse, som Forslaget har fundet fra mange Sider her i Thinget, har nemlig for en stor Deel været ledsaget af Anteposter, som have haft en overordentlig væsentlig Betydning for Medlemmernes Stilling til Forslaget i det Hele. Det er netop et Forslag, som gjør Indtrykket af at have optaget en heel Deel Bestemmelser af de forskjellige Retninger i sig, saaledes at man kunde sige,

at det deels er bygget paa et Regjeringsfatte-system, deels paa et communtalt, og som følge deraf deels paa et Procent-system og deels ogsaa paa et Contingentsystem, forsaavidt de communale Myndigheders Medvirkning er iberegnet, og endelig ogsaa med lidt af en stigende Scala og lidt af en synkende Scala, Noget, som imidlertid forekommer mig idetmindste at være ingen af Delene. Jeg vilde derfor have ønsket, at Noget af de Medlemmer, som hidtil have haft Ordet i denne Sag, og fra hvem man snarest kunde vente saadanne indgribende Forslag, som vilde gjøre det foreliggende antageligt, vilde have kunnet love, at noget Saadant vilde komme frem. Idet der er Tale om de forskjellige Principer for denne Indkomstskattelov, er jo Contingentsystemet allerede et tilbagelagt Standpunkt, som man vel vanskeligt nogenstunde igjen vil komme tilbage til. Med Hensyn til Anvendelsen af Procent-systemet kan der jo gaaes to forskjellige Veie, som ogsaa have været antydede, og disse to Veie ere netop disse, om man enten vil benytte Regjeringens Skattecommissioner og det hele dermed forbundne Apparat, eller paa den anden Side benytte de communale Myndigheder og bygge Indkomstskatten derpaa. Det er disse to forskjellige Hovedbetragtninger, som maatte gjøre sig gjældende, og hvorom Meningerne jo ogsaa have vilst sig at være meget deelte. Idet man seer paa det, jeg her først har berørt, nemlig en Indtægtsstat, bygget paa et System af Commissarier, falder det strax i Dinene, hvad jo ogsaa er paapeget, at et saadant Princip's Anvendelse vilde være overmaade kostbar, idet dette System vilde medføre mange Poster, som nødvendig vilde kræve Lønning, og der er vel ikke endnu gjort nogen Beregning over, hvad et saadant nyt System vilde koste Staten. Naar en saadan Bekostning skulde overtages, maatte der efter min Mening ogsaa være et stort Formaal, der derved vilde opnaaes, der maatte være Noget at vinde for en saa kostbar Priis. Det, der kunde være at vinde ad denne Veie, forekommer mig snarest at kunne sees af dem, der betragte Indkomstskatten som en Fremtidstænke, som et Middel, hvorved der tillige skal kunne baaes Veie for store Reforme i vor